

[Frandsen.]

efter affæren i forbindelse med skolen ved Antvorskov kom nogle bemærkninger fra visse socialdemokratiske politikere og også fra indenrigsministeren, som ikke blot af pressen, men også af andre kunne tolkes i den retning, at der kunne være tale om en stramning. Det er kun glædeligt, at det viser sig — det er fremgået af senere bemærkninger fra indenrigsministeren og nu også fra den socialdemokratiske ordfører — at der ikke er nogen fare for stramning fra regeringens side.

Grunden til, at udvalget ikke er blevet indkaldt — og det har jeg også fortalt hr. Poul Nielson — er, at vi venter på svarene fra ministeren. Der er ikke så meget ved at holde møde, inden vi har svarene, og herunder er det også væsentligt, at vi får det samråd, som skulle dreje sig om spørgsmålet om kommunernes mulighed for at nægte at modtage nægttere. Hr. Poul Nielson gav udtryk for her, at han var tilfreds med ministerens svar. Jeg vil gerne have et samråd med ministeren, så vi i udvalget kan videredrøfte de måske mere personlige ting mellem hr. Poul Nielson og mig.

Indenrigsministeren (Egon Jensen): Jeg takker ordførerne for socialdemokratiet, de radikale og SF, fordi man er enig i, at der her tiltrænges en, om jeg så må sige, retfærdighedshandling.

Jeg vil gerne understrege det, som hr. Poul Nielson var inde på, at der ikke fra socialdemokratiets side, uanset hvordan hr. Frandsen opfatter mine eller hr. Poul Nielsons udtalelser, er tale om nogen stramning på militærnægterområdet, men der er vel ind imellem brug for en form for justering af, hvad militærnægtere i og for sig står for. Der skal være en balance mellem dem, der aftjener deres værnepligt i forsvaret, og militærnægterne også i fremtiden.

Med hensyn til de kommuner, som har vægret sig ved at tage militærnægtere, har jeg tidligere givet udtryk for, at jeg i høj grad beklager en så ensidig beslutning i en kommunalbestyrelse. Jeg synes, det er en for generel nedvurdering af mennesker, der står for en bestemt opfattelse. Man kan være enig i den eller ikke, men de har den opfattelse, og den udstationeringsordning, vi har, betyder, at militærnægtere får et me-

ningsfyldt arbejde i den tid, de aftjener deres værnepligt. Jeg beklager i høj grad denne indstilling i visse kommuner, og jeg har til hensigt at tale med de kommunale organisationer. Jeg vil gerne understrege, at der er ikke tale om, at disse militærnægtere beskæftiges inden for deres eget uddannelsesområde, så de kan ikke af den grund virke som løntrykkere.

Det har været nævnt, at der er 60 militærnægtere udstationeret i Gladsaxe. Ifølge de oplysninger, jeg har fra borgmesteren i Gladsaxe, drejer det sig om 10-11. Jeg håber, at de 10-11 også fortsat kan være udstationeret i Gladsaxe.

Jeg beklager, at hr. Lowzow ikke kan medvirke til lovforslagets gennemførelse. Der er ikke her tale om nogen lempelse, og der er ikke tale om, som hr. Lowzow sagde, at man nu havde fundet et punkt, hvor man, om jeg så må sige, kunne overbyde hinanden. Det er et punkt, som er fundet, længe før SF fremsatte sit forslag til folketingsbeslutning, og jeg finder, at der er en vis urimelighed i, at de, der ikke ønsker genindkaldelse til forsvaret og kommer ud af rullen, skal have 3 måneder, mens de andre skal have 7-12 dage. Jeg finder det rigtigt, at vi herigennem statuerer, at der bliver tale om en ekstra tid på 4-5 uger, som under hensyn til de 4 måneder i forhold til den almindelige værnepligt også synes forholdsvis rimelig.

Til hr. Arne Christiansen vil jeg gerne sige, at der er som sagt ikke tale om noget overbud, og man behøver ikke at afvente forsvarsreformforslaget og dets videre skæbne, for her er der tale om en bemyndigelse til ministeren, og hvis det viser sig, at der opstår urimeligheder hen ad vejen, har ministeren mulighed for at tage spørgsmålet op igen, hvad han ikke har efter den gældende lovgivning, der udtrykkelig siger: under alle forhold 3 måneders eftertjeneste. Det er den, jeg har til hensigt at fastsætte til 6 uger.

Til hr. Frandsen, som nok mente, det var et skridt på vejen, vil jeg gerne sige, at jeg synes, det er et godt skridt på vejen, og jeg synes, at det er en rimelighedsbetragtning, når vi her halverer eftertjenesten. Hr. Frandsen mente, at ministeren fik lidt for vide rammer og skulle bindes. Nu synes jeg, hr. Frandsen burde have en smule tiltro til